

Владика Кирило: Огледи односа теологије и науке

Преосвећени Епископ буеносаирески и јужно централноамерички г. Кирило одржао је 29- октобра 2019. године у крипти подгоричког Саборног храма Васкрсења Христовог предавање на тему „Огледи односа теологије и науке“.

Предавање владике Кирила у организацији братства Саборног храма, којем је присуствовао и Митрополит црногорско-приморски г. Амфилохије, изазвало је велико интересовање хришћанске заједнице у Подгорици.

У уводном делу свог обраћања владика Кирило је нагласио да је истина једна и да не може да буде предмет теологије потпуно различит од предмета науке, јер се и позитивна наука бави истином, баш као и што је у центру теологије: Пут Истина и Живот.

„Дакле оне морају да се преклапају у неким тачкама ако је наука позитивна“, казао је Владика и додао да кад се говори о односу науке и теологије неопходно да се избјегну двије крајности. Прва је банализовање научних

формула, док је друга крајност мистификација. Када говорите о Богу и духовним законима не можете да употребљавате неке формуле и тврдите да је тако како та формула каже, истакао је Владика:

„Може само да се иконично или апологетски опише неки духовни закон и да нам тај језик науке помогне и објасни неке духовне законе, да нам их приближи ако их правилно схватамо.“

Црква треба да каже шта је истина, а оно што се коси директно са Светим писмом, Светим откривењем, не може да буде истина и позитивне науке, првенствено математика, се углавном не косе са тим.

Епископ буеносаирески и јужно централноамерички г. Кирило је између осталог навео да је најбољи начин спознавања Бога – икона, образлажући да ми не можемо Бога да спознамо по суштини, али свакако можемо иконично да га представимо како су Га и апостоли представљали будући да само у Христу јединоме живи пуноћа Бога телесног. Стога, знајући тај бесцени дар Христа оваплоћеног, Цркви не треба наука, али науци је потребна религија управо да не би скренула са трасе Пута, Истине и Живота.

Владика Кирило је у свом даљем обраћању дао посебан акценат на битност егзистенције пастирске отворености, која нужно треба да пребива у Цркви и да буде усмјерена према свим слојевима друштва. Такође је навео да науку некада морамо користити апологетски, управо у својству одбране духовних истина, будући да је језик науке близак савременом човеку, по чему ћемо бити модерни. Како он напомиње Црква ће бити модерна ако говори о вечним и непролазним истинама на језику који је близак савременом човеку узимајући у обзир све чиниоце времена у којем живимо.

Преосвећени Епископ буеносаирески и јужно-централноамерички г. Кирило је у свом другом делу излагања говорио о свом докторском раду „Петар Други Петровић Његош као хришћански филозоф“ који обрађује Његоша са аспекта дубоког сагледатеља научних законитости. У том раду владика Кирило је користио математичке примере да би то и приближио и доказао на један прагматичан, поступачан и конкретан начин. У току тог дела Владика је користио и једноставне примере који су на сликовит начин приближили свима присутнима повезаност и међусобно потврђивање теологије и науке.

Модератор предавања био је протојереј мр Предраг Шћепановић.

spc.rs